

20. Bokbindaren.

Hvad är en menniska utan kläder?
 Ett värnlöst byte för himlens väder,
 En plockad höna, som mist sin fjäder,
 Ett simhus-spöke, ett bastutroll.
 Hvad är en bok utan rygg och pärmar?
 En krigsman, som ej hans sköld beskärmar,
 En trasig tröja förutan ärmor,
 En skatt för tjufvar, ett öppet säll.

Si, därför är jag nu af naturen
 En mästerskräddare, klippt och skuren
 Att sy en rock åt litteraturen
 Och stänga lås för en oläst port.
 Jag är författarens yrkesbroder,
 Som kläder honom med nya moder
 I läderbyxor med spräckligt foder,
 Och guld på rygg och visitkort.

Där jag nu står vid mitt bord och klistrar
 Och skär och falsar, så prässen gnistrar,
 Gör jag grammatikor åt magistrar
 Och målar tuppar i abc.

Och stundom händer, att riset smäller,
 — Grammatikan är ej god, hon heller! —
 Så värper tuppen ju karameller;
 Det gaf jag honom till embete.

Nu säg, hvad får jag för lön och heder?
 Här stå ju böcker båd' upp och neder
 Rätt som soldater i långa leder,
 Och *hvem har gjort dem*, om icke jag?
 Men tror man någon för det mig tackar?
 Fastän jag falsar, så svetten lackar,
 Hör jag hur folk om författarn snackar.
 Tvi, sådan otack ger jag goddag!

Om nu bokbindaren strejka ville,
 Hvad blefve lärdom, talang och snille,
 Hvad blefve skolan, — ja, säg, du lille! —
 Om du kom dit med en trasig bok?
 Men si, så är det nu här i världen,
 Att den får äran, som ej begär den,
 Och den, som bör få för sitt besvär, den,
 Han står i klistret... — *Det* är på tok!

